

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/139/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116011180
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116011180.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci obžalovaného G. C., z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 14.9.2016 sp.zn. 10T/44/2016, na verejnom zasadnutí konanom 6.februára 2017 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 14.9.2016 sp.zn. 10T/44/2016 bol obžalovaný G. C. uznaný vinným prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v Košiciach a inde dňa 12. januára 2016 prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 64/2015 zo dňa 31.12.2015 s nástupom trestu najneskôr dňa 1. februára 2016, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 64/2015 zo dňa 30. novembra 2015 a právoplatným dňa 16. decembra 2015, napriek tomu výkon trestu nenastúpil.

Bol mu za to uložený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uvádza:

Okresný súd Košice I svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdom potrestaný, pričom posledný trest mu bol uložený nepodmienečný a skutok spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. U obžalovaného zistil vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Vzhľadom k tomu, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženie podmiennečného trestu by nespĺnilo svoj účel ale bude postačovať uloženie trestu v dolnej polovici trestnej sadzby. U obžalovaného možno očakávať premenu podmiennečne uloženého trestu.

S rozhodnutím Okresného súdu Košice I zo dňa 14. septembra 2016 ohľadne uloženia trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby sa nestotožňuje a považuje to za nesprávne, nezákonné a neprimerané. Je toho názoru, že u obžalovaného G. C. na nápravu a v tej súvislosti aj primeranosti trestu prichádza do úvahy jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný G. C. bol doposiaľ v priestupkovom konaní riešený 28-krát a súdom potrestaný bol 9-krát. K súdnym odsúdeniam je potrebné uviesť, že obžalovaný bol súdený od roku 2005 takmer každý rok. Z deviatich odsúdení je len 5 s podmieneným odkladom výkonu trestu aj to v jednom prípade bol nariadený výkon nepodmienečného trestu. Ďalšie 4 odsúdenia sú na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Posledné odsúdenie z roku 2015 bolo za prečin podľa ustanovenia § 207 odsek 1, 3 písmeno b/, c/ Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

V intenciách ustanovenia § 348 odsek 1 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody od 0 až do 2 rokov.

Prokurátor je toho názoru, že súd sa nedôsledne riadil zásadami pre ukladanie trestu v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, pretože trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd má prihliadnúť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest odňatia slobody predstavuje univerzálny a zároveň najprísnejší druh trestu. Aj preto sa v hierarchii sankcií chápe ako „ultima ratio“, a to najmä v prípade menej závažných trestných činov. Zákon preto predpokladá, že tento trest sa bude ukladať len v prípade, keď účel trestu nemožno dosiahnuť miernejšími druhmi trestov, alebo v prípadoch, keď ide o typovo najzávažnejšie trestné činy. V tomto ustanovení je v podstate zakotvený účel trestu, ktorý oproti predchádzajúcej právnej úprave uloženým trestom vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a trestného činu. Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). V tomto ustanovení sú taxatívne uvedené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Ide najmä o spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Pomery páchatel'a sa takisto týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, pričom ide o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. V podstate pôjde o aktuálne rodinné a osobné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste, napríklad o majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod..

V predmetnej veci je nepochybne zistené, že u obžalovaného G. C. predchádzajúce nepodmienečné tresty odňatia slobody, a to v štyroch, resp. piatich prípadoch nespĺnili svoj účel, ktorý má na mysli Trestný zákon.

Z uvedených dôvodov je toho názoru, že v tomto konkrétnom prípade jedine nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby splní účel sledovaný zákonom na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti pred páchatelom trestných činov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I, spisovej značky 10 T 44/2016 zo dňa 14. septembra 2016 a vo veci rozhodol sám v intenciách odvolania.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného zo spáchania skutku, a preto konal a vykonával dokazovanie len vo vzťahu k uloženému trestu. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. zistil ako prítiažujúcu okolnosť, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený a ako poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, okresný súd dospel k záveru, že podmienený trest odňatia slobody neplnil svoj účel, pričom pri vyrovnanom pomere prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností dospel k záveru, že bude postačovať trest v dolnej polovici trestnej sadzby zákonom pri tomto prečine určenom v rozpätí 0 - 2 roky vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne.

V súvislosti s výškou trestu okresný súd dospel k záveru, že u obžalovaného možno dôvodne očakávať aj premenu podmieneného odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T/92/2011, ktorým bol podmienenčne odsúdený na 2 roky a 6 mesiacov, a preto uložený trest vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne považoval za dostatočný.

S týmto skutkovým a právnym názorom okresného súdu sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach poukazuje na správne a zákonné odôvodnenie v napadnutom rozsudku okresného súdu.

K námietkam prokurátora v podaných v odvolaní v tom smere, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom určenej sadzby, krajský súd udáva nasledovné:

Krajský súd sa taktiež stotožnil so správnymi úvahami o druhu a výmere trestu a toto podrobne rozviedol okresný súd v napadnutom rozsudku, pretože v konečnom dôsledku aj podľa názoru krajského súdu treba brať relevantne do úvahy podmienené odsúdenie vo veci Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T/92/2011, kde mu bol uložený trest 2 rokov a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov, t.j. do 13.12.2017, kde zo zákona možno dôvodne očakávať premenu tohto podmieneného trestu na nepodmienečný.

Preto aj podľa názoru krajského súdu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pre skutok, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený, je dostatočný.

Uložený trest vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne splní účel trestu sledovaný Trestným zákonom v rámci individuálnej ako aj generálnej prevencie a podľa názoru krajského súdu vystihuje aj základné kritéria určovania druhu a výšky trestu, aj v úzkej súvislosti a nadväznosti z jeho podmieneným odsúdením, ktoré krajský súd vyššie citoval a následne zo zákona prichádzajúcou premenou podmieneného trestu na trest nepodmienečný.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.